

Jak na tu dobu vzpomínáte?

Eliška STRÁNSKÁ

* leden 1947

37 let v závodě

Celých 37 let jste pracovala v laboratoři?

Líbilo se mi tu. Když jsem šla do důchodu, stýskalo se mi hlavně po lidech. Byli jsme dobrá parta a doma je člověk sám, nemá si s kým promluvit. S partou se scházíme dodnes.

Vzpomenout musím Ing. Kejzlara, který dělával vedoucího výroby a byl i můj šéf, šéf laboratoře. Jednou jsem dělala rozbory, dala jsem mu výsledky a on mi řekl, že jsem se musela splést. Že ten čedič nemohl takto vyjít, co jsem tam dělala? Testovala jsem to tedy znovu a vyšlo to přibližně stejně, pouze o pár desetin jinak. Pan Kejzlar řekl, že to prostě není možné, a tak jsem dělala testy potřetí a vyšly znovu stejně. Mezitím se mi už ale přišel omluvit. Testy si dal udělat ještě jinde a vyšlo to přesně takhle. Ten kámen byl úplně jináč, než nám řekli. Přišel a dokázal se omluvit.

Co vás napadne jako první, když se řekne „Isover“?

Prima lidi, bezvadná práce.

Ano. V devatenácti jsem porodila dceru, pak jsem si v roce 1966 dodělala školu a potom jsem nastoupila. Laboratoř byla tenkrát tam, kde je dnes personální oddělení. Do důchodu jsem odešla v roce 2004.

Když jsem viděla dnešní laboratoř, nedá se to s mými začátky srovnat. Já jsem tenkrát dělala chemické rozbory. Klasické rozbory spočívaly v tom, odebrat z vagonu kámen, tzn. čedič, strusku a odlít si pryskyřici. Vybírala jsem si menší kameny, které jsem potom asi v 50 cm vysokém mlýnku s porcelánovými kuličkami dva až tři dny mlela, aby z toho bylo trochu prachu a dalo se to zpracovat. Pak jsem to tavila v peci a dělala klasický rozbor surovin. Potom trvalo týden, než se udělala analýza. V dnešní laboratoři vůbec nevědí, co mají za skvělé přístroje.

Jaké byly vaše pracovní začátky?

V červnu 1967 jsem odmaturovala na chemické průmyslovce. V červenci jsem musela hned nastoupit, aby mi tahle práce neutekla. Neměla jsem ani prázdniny.

Zeptali jsme se všech pamětníků:

*Na co hezkého vzpomínáte?
Co se tehdy dělo a nyní by už jistě neprošlo?*

Hodně se oslavovalo. Když měl někdo svátek nebo narozeniny, vybraly se nějaké peníze, za které se koupilo pití, a pak se to v závodě při nějaké příležitosti oslavovalo. Většinou se to vždy dělalo u pana Žabky v kanceláři.

Oslavovalo se tu MDŽ, Mikuláš se tu konal, mezi fabrikami se hrával fotbal. Dokonce tu měli Bednářovi i svatbu.

Za fabrikou se v zimě jezdilo s auty po ledu. Školu smyku tu tehdy pořádal pan Dočkal.

Když byla letní dovolená a dělala se údržba pece, kluci byli špinaví, vylezli z výroby úplně černí, jak kdyby vylezli z komína. Na závěr posledního dne pak dostali sud piva, který si tu společně vypili.

Při fabrice fungoval Svazarm. Byla tu svépomocná dílna, kde si každý mohl opravovat své auto. A mohli si tu vytvořit i jiné věci. Člověk si zaplatil materiál a dílnu mohl se souhlasem využít.

Jak dopadla dubnová soutěž?

V rozhovoru s panem Průšou jste mohli najít jeho odpověď na otázku, jakou pozici zastával dva roky před odchodem do důchodu.

Vašich odpovědí zaslaných pomocí Jobky nebylo moc a správných bylo pouze osm.

Vylosovaným výhercem týdne obědů dle vlastního výběru zdarma se stává pan **Miroslav Sychra. Gratulujeme!**

Soutěžní otázka

Jak se jmenoval první generální ředitel závodu v roce 1966?

Vaše odpovědi zasílejte pomocí aplikace Jobka do 20. 6. 2026.

Losování ze správných odpovědí proběhne poslední týden v červnu.

Vylosovaný výherce získá v průběhu července týden obědů dle vlastního výběru v naší jídelně zdarma.

Nápaděda v rozhovoru s panem Filkem.

Vydává:

Isover, Saint-Gobain Construction Products CZ a. s.

Určeno pro vnitřní potřeby vydavatele. Neprodejný výtisk.

Vydáno: květen 2026